

Merhaba
"Anadolu'nun Gözü"

gazetesinin
okurlarına
armağandır.
Çarşamba
günleri
yayımlanır.

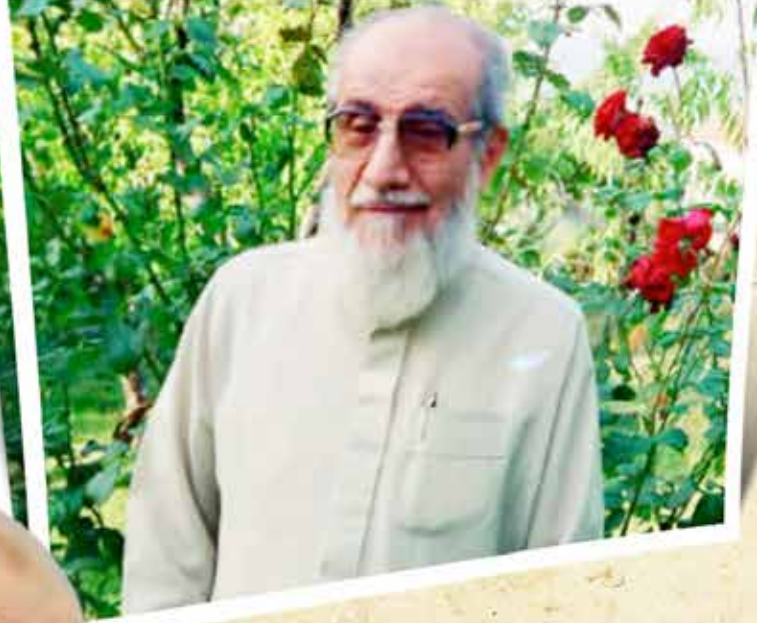

KADEMİK

Sayfalar

Cilt: 13 Sayı: 2
6 ŞUBAT 2013 ÇARŞAMBA

Hazırlayanlar: M. Ali UZ
maliuz@merhabagazetesi.com.tr

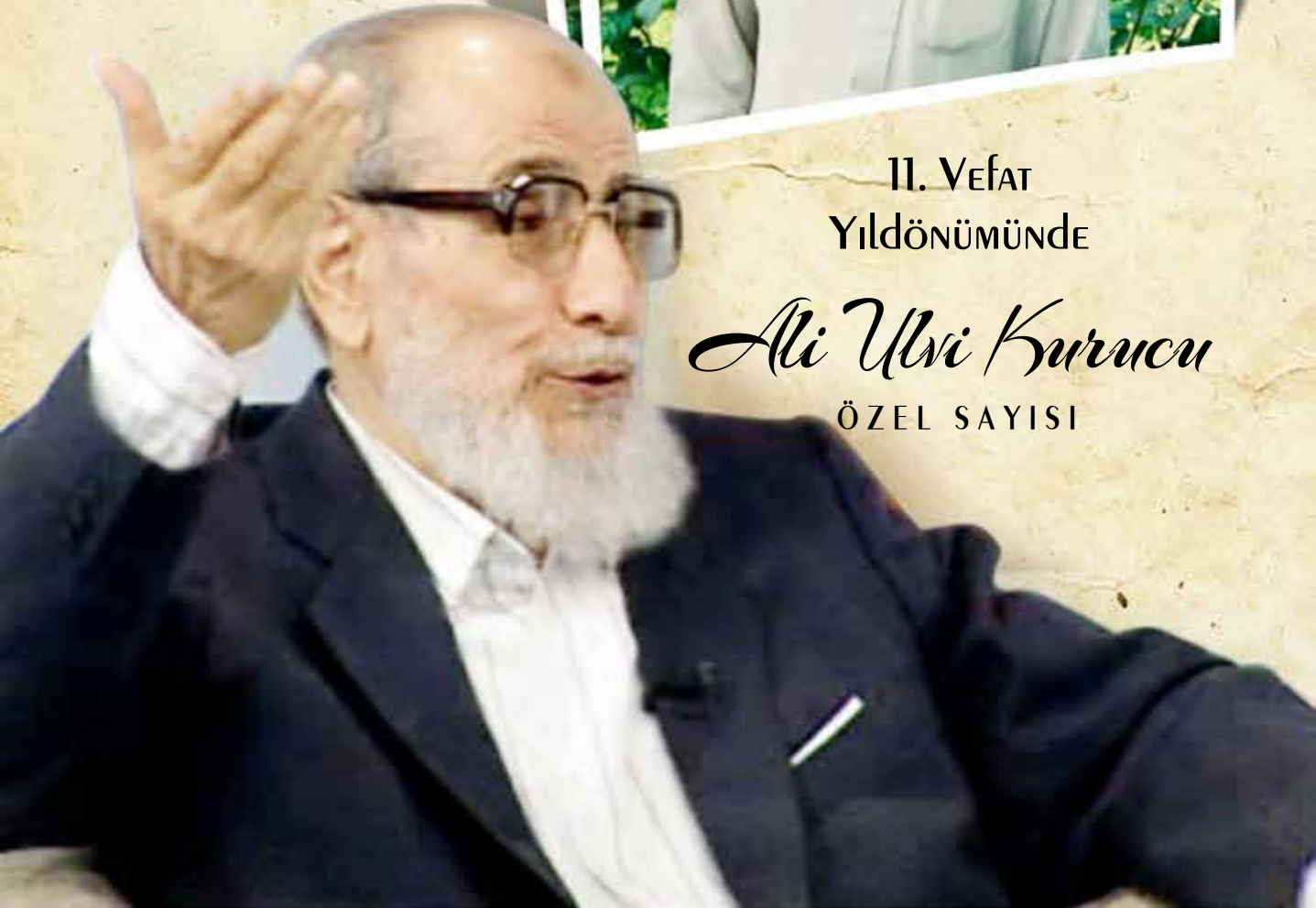

II. VEFAT

YILDÖNÜMÜNDE

Ali Ulvi Kurucu

ÖZEL SAYISI

ALİ ULVİ KURUCU'DAN SEÇMELER

BİR ÖMÜRDEN SAYFALAR

Hayat, durmadan değişen nice sahneler topluluğudur.
Ülkelerden evvel gönülleri fethetmek, fetihlerin en başarılısıdır.
İnsanoğlu'nun en yüksek ideali şuurlu bir uyanıştan doğan, geniş ölçüdeki hareket planıdır.
Yüksek fikirlerin yanında kelimeler küçük kalır, aşk derecesine yükselmiş hislerin yanında ise fikir küçük kalır.
Ağaç gibi ol ki, taşlandıkça meyve dökesin.
Huzur bulacağın kulübe, ağlayacağın saraydan daha iyidir.
Geniş aklın bina ettiğini dar görüşler yıkamaz.
Hayatta muvaffakiyetlerin şartlarından biri de irade sahibi olmaktır.
Değerli bir yazar ve fikir adamı bir ışık gibidir, karanlık arttıkça ona olan ihtiyaçta artar.
İnsanın şuurunu yükselten ve imanın asaletini hissettiren şuur İslâm'dır.
Allah'a kulluk, kul olmanın en yücesidir. Hakka kul olmayan mal, makam ve şöhrete kul olmaktan kendini kurtaramaz.
Milletlerin kaderi maceralarla tayin edilmediği gibi protestolarla da korunamaz.
Hepimiz her gün hayli hatalar yapabiliriz, ama mühim olan, dönüşü mümkün olmayan hataları yapmamaya gayret etmemizdir.
Ferdin kendi kendini kontrol etme kabiliyeti yoksa kanunlar ne yapabilir?
Vusulsüzlüğümüz, usulsüzlüğümüzdendir.
Âdetlerin en güzeli, bir alışkanlığın esiri olmamaktır.
Söz âleminde ifade bulamayan duygular, ancak ibadet, tefekkür ve secdelerle huzur ve sükun bulur.
İbadet, ferdi Hâlık'ına yaklaştırmak sureti ile gayet zengin bir mânevi âlem sunar.

SARE KURUCU

ALİ ULVİ KURUCU ÖZEL SAYISI ÜZERİNE

Mehmet Ali UZ

2. Şubat 2013 tarihi büyük değerlerimizden Ali Ulvi üstadın on birinci vefat yıldönümüdür. Bu vesile ile O'nu tekrar rahmet ve minnetle anıyoruz.

Merhum, ender yetişen ve çok yönlü değerlerimizden birisi idi. Hafızlığını Konya'da tamamladı. Amcası Mustafa Efendi, özellikle de dedesi Hacı Veyis Efendi'den istifade etti. Hacı Veyis Efendi, kendisinin ve ailenin büyüklerinin de ifade ettiklere gibi bambaşka bir insandı, ondan feyz aldı. Daha sonra Ali Ulvi Bey, ailesi ile birlikte Medine'ye hicret etti ve Mısır'da iyi bir tahsil gördü. Orada ilim tahsili yanında, Osmanlı ve şiir kültürünü de buradaki Osmanlı kültür adamlarından aldı.

Babası Hacı Veyiszade İbrahim Efendi'nin vefatı üzerine, Medine'ye dönmek, ailesinin geçimini temin için çalışmak mecburiyetinde kaldı. Bir süre ticaretle iştigal etti.

O, mükemmel bir ilim, kültür ve dava adamı, Akif'i hatırlatan bir şair, iyi bir eğitimci, hepsinden öte eşi bulunmaz bir idealist ve sohbetlerin aranan adamı idi.

Onun Allah ve Peygamber aşkı zirvede idi. "Sana Hayrandır Efendim" başlıklı, bestelenen şiiri, bunun açık delilidir. Bu şiirin birkaç beyti şöyledir:

*Rûhum sana âşık, sana
hayrandır Efendim,
Bir ben değil, sana âlem
kurbandır Efendim.*

*Ecram ü felek, Levh ü Kalem,
mest-i nigâhın,
Dîdârına âşık, Ulu Yezdân'dır
Efendim.*

*Mahşerde nebiler bile senden
medet ister,
Rahmet, diyen âlemlere,
Rahmandır Efendim.*

*Ulvî'de senin bağı yanık
âşık-ı zârın
Feryâdı bütün âteş-i sûzândır
Efendim.*

Şu beyitlerdeki samimiyet ifade günü ve dil zenginliği her türlü takdirin üstündedir.

Ali Ulvi Kurucu, bir ömür boyu yazı, sohbet, şiir ve konferansları ile gençliğin yetişmesine büyük gayret sarf etti. Türkiye'nin kurtuluşunun ve yükselişinin iyi yetişmiş bir gençlik sayesinde olacağına dikkat çekti. Özel sohbetlerine doyum olmazdı. Ailesi ile ilgili pek çok bilgiyi kendilerinden almıştım. O, Konya'da dedesinin ve amcasının tanınmasında önemli bir kaynak oldu. Güçlü bir ifadeye ve zengin bir dile sa-

hipti.

Ali Ulvi Bey'in, Ertuğrul Düzdağ tarafından neşredilen "Hatıralar" isimli eseri sadece Konya'nın tarihine ve kültürüne değil, bütün Türkiye'nin karışık ve karanlık bir dönemine ışık tutmaktadır. Bu röportaj 21. yüzyılın röportajıdır.

Ali Ulvi Kurucu merhumun, Türkiye'de tanınmasında Dr. Ali Kemal Belviranlı'nın büyük rolü oldu. Bu hususu da unutmamak, Belviranlı merhumu da rahmet ve minnetle anmak gerekir.

Nasıl çok yönlü insanlar toplumda zor yetişiyorsa, bu insanların anlatılması da o kadar zor oluyor. Bu acimizi itiraf etmek gerekir.

Zaman zaman Türkiye'ye gelen Ali Ulvi Kurucu, 2 Şubat 2002 tarihinde Medine-i Münevvere'de Hakk'ın rahmetine kavuştu ve Cennetü'l-Bakî Kabristanı'na Kurb-u Rasûlullah'a defnedildi.

O'nu her geçen gün daha çok özlüyoruz. Yeni Ali Ulvi Kurucular yetiştirememenin acısı da yüreğimizde hissediyoruz. Sadece Konya değil, bütün bir Türkiye onu unutmadı, unutmayacaktı

Bundan sonraki sayfalarda Ali Ulvi Kurucu merhumu, onu çok iyi tanıyan sohbetlerinde bulunmuş iki değerli kalemden okuyacaksınız. Bu özel sayının hazırlanmasında emeği geçenlere sonsuz teşekkürler.

Değerli üstadımızı bir kere daha rahmet, minnet ve dualarla anıyor, kabri cennet bahçelerinden bir bahçe olsun diyoruz. .

KURUCU ALİ ULVİ (1922-2002)

Mustafa Sabri
KÜÇÜKAŞCI

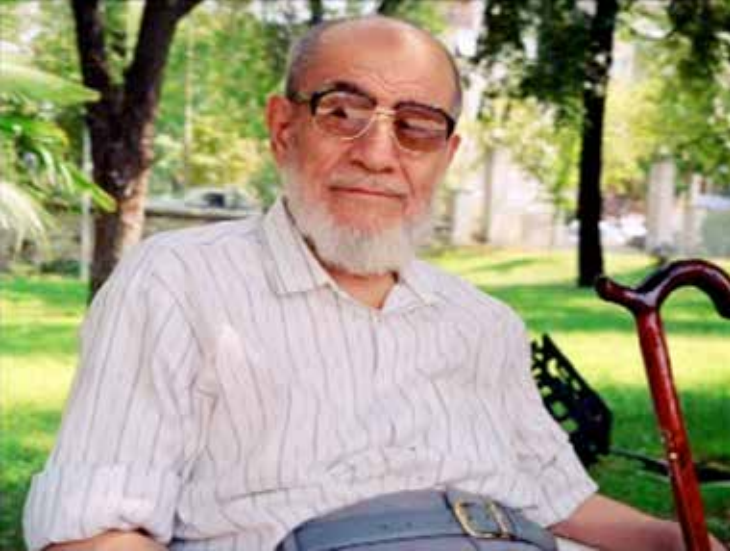
DOĞUMU VE ÇOCUKLUK YILLARI

3 Mart 1922 yılında Konya'ya bağlı Sakyatan'da dünyaya geldi. Annesi Göçü köyünden Hacı Ali Ağa'nın kızı Sâre Hanım, babası da Hacı Veyis Efendi'nin oğlu İbrâhim Efendi'dir. Babaannesinin arzusuyla Ali adını aldı. On altı yaşlarında iken Bedesten içerisindeki Ali Ulvi adındaki züccaciye mağazasından mülhem olarak Ali'nin yanına Ulvi'yi ekledi ve şiir yazmaya başlayınca bu kelime adeta mahlâsı gibi oldu. Dedesi Veyis Efendi ve amcası Hacıveyiszâde Mustafa Sabri Efendi, Konya'nın ilmi hayatına hizmetleriyle ve halkın gündelik hayatı içerisinde dinin çıkmaması için yoğun çaba gösteren tanınmış simalardır. Annesi bir buçuk yaşındayken vefat eden Ali Ulvi Bey babasının ikinci annesi olarak nitelendirdiği teyzesiyle evlenmesinin çok isabetli olduğunu ve bu sayede öksüzlük çekmediğini hatırlarında kaydeder. Teyzesi tarafından büyütülen Ali Ulvi Beyin annesiyle ilgili bildiği tek şey camilerde ve meclislerde Kur'an-ı Kerim okuduğunda ses ve tavrının güzel sesiyle ilahi, mani ve kasideler okumakla mahir olan annesine benzetilmesidir. Sakyatan'da imamlık yapan babası Şatır'da bu görevini sürdürünce çocukluğunun önemli bir kısmı burada geçti. Şatır'da ilk hocası olan babasından Kur'an-ı Kerim okuma

ve ilmihal bilgileri dersleri alarak eğitim ve öğretim hayatına başladı.

1928 yılı başlarında Şatır'dan Konya'ya gelerek okulların açılmasını beklemeye başladı. Bu arada yetişmesinde büyük katkısı olan dedesinden istifade etmeye ve Osmanlılar zamanında faaliyet gösteren Dârümuallimât adlı kız öğretmen okulu mezunu olan halası Hatice Hanım'dan (Hacce Hoca) okuma yazma öğrenmeye başladı. Köprübaşı İlkokulu'na kayıt oldu ve ilk derste kendisinden bir şeyler yazması istenince tahtaya, "manada pederim, kemâlde rehberim, aziz ve muhterem üstâdı ekremim" yazması ikinci sınıftan başlamasına sebep oldu. Çok eski olan okul binası yıkılma tehlikesi gösterince, iki ay kadar burada okuduktan sonra okulu Cevizaltı'ndaki Mahmut Şevket Paşa İlkokulu'na taşındı. 3 Kasım 1928'de yürürlüğe giren Harf inkılâbıyla birlikte yeni Türk alfabesine göre eğitim almaya başladı. Yeni düzene alışabilmesi için aralıksız altı ay okula devam ettiyse de, dedesinin özellikle dinî eğitim bakımından eksik gördüğü okul programını beğenmemesi üzerine eğitimini yarım bırakarak Şatır'a babasının yanına döndü. Dedesi babasına bir mektup yazarak gerekirse diplomayı dışarıdan alabileceği ve mümkün olduğunca çocuklarının aile ortamı içerisinde yetiştirmelerinin daha uygun ola-

çağı görüşünü bildirmişti. Bunun üzerine babasının yanında Konyalı âlimlerden Cebbârzâde Şükrü Efendi'nin tavsiyesiyle âdet olan cüz sonlarından değil de Kur'an-ı Kerim'in başından ezberleyerek hafızlığa başladı.

Babasının Osmanlı Alfabesi ve Kur'an-ı Kerim derslerini getirilen yasaklar sebebiyle sürdürmemesinden dolayı, 1930 yılı yazında Şatır'dan Konya'ya gelerek ailesiyle Cevizaltı semtinde Durak Fakı Mahallesi'nde Nuh Efendi Mescidi'nin bitişiğindeki eve yerleşti. Hafızlığını bitirdikten sonra babasından sarf ve nahiv, Kadir Şeyhzade Hâfız Ali Efendi'den de kıraat dersleri almaya başladı. Bu arada her gün öğle ile ikinci arasında dedesi Hacı Veyis Efendi'nin evindeki ders ve sohbetlerine katıldı. 1933 yılında Hocası Ali Efendi'nin diğer hafızlarına mukabele okudukları Kapu Camii'nde baş hafızlık yaptı. Tekke Mahallesi'nde babasının görev yaptığı mescitte müezzinlik yapmaya ve babasının her gün sabah ezanından sonra namaza kadar yaptığı sohbetlere katılmaya başladı. Bu arada Konya'da güzel okuyan ve İstanbul'dan gelen hafızları takip etmek suretiyle hem okumasını hem de musikî bilgisini geliştirdi. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın

18 Temmuz 1932 tarihli bir genelgesi ile Arapça orijinali yerine Türkçe okunmaya başlaması üzerine müezzinlik yaptığı babasının görev yaptığı mescitte Türkçe ezan okuyarak kamet getirmeye başladı.

21 Haziran 1934'te soyadı kanunu çıkınca "Kurucu" soyadını aldı ve 1935 yılı Ramazan (Kasım-Aralık) ayında Afyon'un Bolvadin ilçesine mukabele okumaya gitti. Döndüğünde yetişmesinde büyük katkısı ve tüm hayatında izleri olan dedesi Hacı Veyis Efendi'nin vefat etmiş olduğunu öğrendi ve cenaze törenine katılamaması üzüntüsünü daha da artırdı.

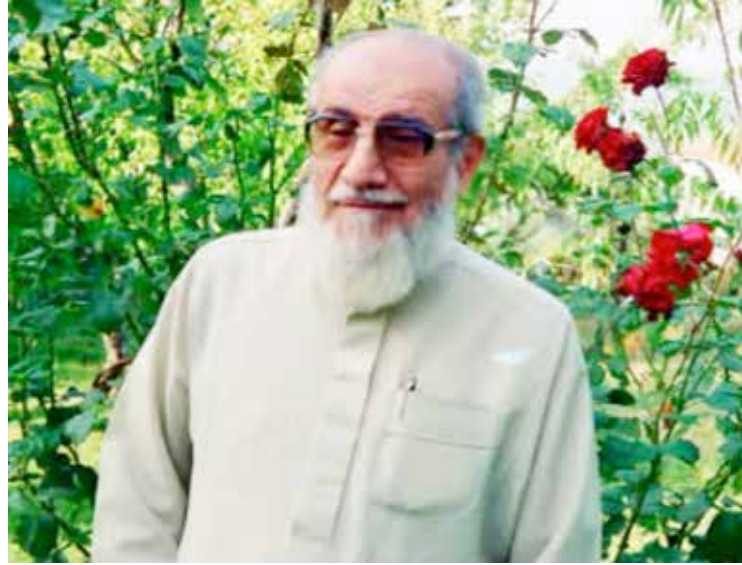
YURT DIŞINA ÇIKIŞI

Eğitim hayatını sürdürerek babasında sarf ve nahivden sonra Arap gramerine dair temel eserlerden Kâfiye'yi tamamladı. Molla Câmî'yi okumaya başlamak üzere bulamadan, 1937 yılının ortalarında görev yaptığı mescidin dükkânları satılınca maaşsız kalan babasının ortak olduğu toptan bakkal dükkânında çalışmaya başladı. Yeni düzenden memnun olmayan ve Konya'da çocuklarının iyi yetişeceği bir ortam kalmadığını düşünen İbrahim Efendi, Ali Ulvi Bey başta olmak üzere çocuklarının daha iyi yetişmelerine imkânlar sağlamak için hicret etmeye karar verdi. Bunun üzerine yurt dışında okumaya gitmek için dilekçe vererek pasaport talebinde bulundu ve Kahire'deki Câmîu'l-Ezher'de okuması için düzenlenmiş pasaport almaya muvaffak oldu. 1939 yılı Eylül ayında döviz almak için babasıyla İzmir'e gitti. Döndükten sonra Şam yoluyla Hicaz'a gitmek ve vize almak için ailesiyle birlikte Adana'ya gitti. Ancak burada vize almaya muvaffak olamayınca İstanbul yolunu tuttu.

Mısır ile Suudi Arabistan vizelerinin alındığı İstanbul'da kaldığı günlerde önemli mekânları ziyaret eden Ali Ulvi

Bey, Fatih Sultan Mehmed'in türbesinin kapalı olmasından çok etkilenmişti. Hicaz yolculuğu Romanya'ya ait Bükreş adlı gemiyle başladı. Yunanistan'ın Pire limanına uğradıktan sonra İskenderiye'ye ulaşan kabile, buradan trenle Kahire'ye gitti. Kahire'de Ezher'de okuyan Konyalı Mustafa Runyun Bey'i ziyaret eden Ali Ulvi Bey, daha sonra trenle Kahire'den Süveyş'e oradan da Cidde'ye geçti. Gemide ihrama girdikten sonra Cidde'de indiği Konya delilinin evinden ertesi gün ikindiden sonra hareket etti; kum fırtınasının sebep olduğu sıkıntılı ve zahmetli bir yolculuktan sonra Mekke'ye ulaştı (1939 Eylül sonları). İlk umresini yaptıktan sonra hac mevsimine kadar yaklaşık dört ay Konya delili Abdüllatif Efendi'nin evinde misafir oldu. O sene hac için Mekke'ye gelen Mustafa Runyun, Ali Ulvi Bey'i Camiü'l-Ezher'de birlikte okumaya davet etti. Yaşının küçüklüğü ve bilinmeyen bir yere gidecek olması babasını endişelendiriyordu. Okuma arzusuyla Kahire'ye gitmek için Hacı İbrahim Efendi'yi ikna eden Ali Ulvi Bey, son defa gördüğü babasını annesi, kardeşleri ve babaannesiyle birlikte Medine-i Münevver'e gönderdikten (Ocak 1940) sonra Cidde'ye gitti. Bütün çabalarına rağmen II. Dünya Savaşı'na bağlı siyasî gelişmelerden dolayı Mısır vizesini almaya muvaffak olmadı. 1940 yılı Şubat ayının ortalarında pasaportunda "Ezher'de tahsil için alınmıştır" ibaresine güvenerek vizesiz olarak Cidde'den gemiyle Süveyş'e gitti. Kendisini karşılamaya gelen Mustafa Runyun Bey'in çabalarıyla giriş vizesi almayı başararak birlikte Kahire'ye gittiler. Ezher Üniversitesi'ne kaydolduktan sonra Türk öğrencilerin kaldığı Revâku'l-Etrâk'a yerleşti. Ezher'de hocası Yozgatlı Mehmet İhsan Efendi tarafından hem medrese hem de dergâh olarak nitelendirilen "kısm-ı âmm" bölümüne girdi. Ezher'de aynı odayı pay-

laştığı Mustafa Runyun başta olmak üzere, Ali Yakup Cenkçiler, Ahmet Davudoğlu, İsmail Ezherli gibi daha sonra Türkiye'de dinî ilimler sahasında isim yapacak bir arkadaş grubu arasında yer aldı. Bu arada Kahire'de ikamet etmekte olan eski şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi ile Mehmed İhsan Efendi ve Zâhid Kevserî gibi tanınmış kişilerin yakın çevresinde bulundu, onlardan ders aldı, sohbetlerinden yararlandı. Mustafa Sabri Efendi'nin oğlu İbrahim Sabri Bey başta olmak üzere bir süre Mısır'da kalan Mehmet Akif Ersoy'un

sohbetlerinde bulunmuş kimselerle görüşmeye özel önem verdi. O dönemde Mehmet Âkif Ersoy'un Türkiye'ye geri dönüşünün üzerinden de fazla zaman geçmemiştir ve Âkif hatıralarıyla Mısır'da hâlâ yaşamaktaydı. Bu hatıralarla beslenen Ali Ulvi Bey, ileriki yıllarda İstiklal Marşı şairinin izinde şiirler söyleyerek 'Âkif-i sâni' unvanını alacaktı. Görüşüp sohbetlerinde bulunduğu kimseler arasında Karamanlı Ahmed Efendi, Miralay Nasuhî Bey, Miralay Sadık Sabri Bey Trabzonlu Sultan Hoca, Şeyh Yunus Buhârî, Arnavut Eyüp Efendi, Filistin Müftüsü Emîn el-Hüseynî, Kıımlı Yusuf Uralgiray, Ha-

san el-Bennâ, Mahmud Şakir sayılabılır. Beş yıla yakın bir süre devam ettiği Ezher'de "Ehliyye" adı verilen birinci kademe imtihanlarını başarıyla verdi. İkinci kademe olan "Âlimiyye" imtihanlarına hazırlanırken babası Hacı İbrahim Efendi'nin vefat haberini alınca (1945) tahsilini yarım bırakıp Medine'ye ailesinin yanına dönmek zorunda kaldı.

MEDİNE'YE DÖNÜŞ

Medine'ye döndüğünde hayatın zor şartlarıyla bir kere daha yüz yüze geldi. Ailesinin geçimini sağlamak için 1946 yılından itibaren Mescid-i Nebevî'nin yakınında tuttuğu küçük bir dükkânda hacılara kardeşi Ahmet Ziya Bey ile hazırladıkları mendilleri satmaya başladı. Hacdan önce bir, hacdan sonra da bir ay olmak üzere yapılan bu işten ailesinin geçimini sağlıyordu. 1947 yılında Konyalı mücavirlerden Hacı İbrahim Sandıkçı Efendi'nin kerimesi Fatma Hanım'la evlendi. 1952-1953'ten sonra harbin getirdiği sıkıntıların ortadan

kalkması ve Suudi Arabistan ekonomisindeki gelişmeler Medine'ye dışarıdan gelen hediyelik eşyanın artmasını beraberinde getirdi. Bunun sonucu olarak mendil işi geçinmeye yetmeyince 1953 yılından itibaren Medine Maarif Müdürü Muhammed Said Defterdâr Bey ile birlikte çalışmaya başladı. 1955 yılından itibaren bir yıl ilkokulda Kur'an-ı Kerim, Siyer ve yazı dersleri okutarak öğretmenlik yaptı. 1956 yılı ortalarında Medine-i Münevvere Evkaf Dairesi'nde İnşaat ve Sicillât müdürlüğü görevine getirildi. 1960 yılında daha az maaşlı olmasına rağmen Sultan II. Mahmud'un inşa ettirdiği Mahmûdiye Kütüphanesi'ne müdür oldu. 1975'ten itibaren Mahmûdiye'nin yanında Şeyhülislâm Ârif Hikmet Kütüphanesi'nin müdürlüğünü de üstlendi. 1982'de Mahmûdiye Kütüphanesi Mushâf-ı Şerif Kütüphanesi'nde tahvil edilince kitapları Melik Abdülaziz adlı umumi kütüphaneye nakledildi. Bundan sonra Ârif Hikmet Kütüphanesi'nin yanında bu iki kütüphanenin yönetimini de üstlendi. 1985 yılında emekli oluncaya kadar tek maaşla bu üç kütüphane yönetiminde kaldı.

Ali Ulvi Bey gerek Medine'de yaşayan ve gerekse hac mevsimlerinde buraya gelerek uzun süreli Hz. Peygamber'in civarında bulunan kimselerle sohbetler eder ve kendilerinden istifade ederdi. Bunlar arasında Eğinli Hafız Hasan Efendi ile oğlu Mahmud Efendi, Mühürücü Fehmi Efendi, Dr. Abdürrahim Sağlam, Şeyh Abdülgafûr el-Abbasî, Seyyid Hasan Fehim Efendi, Bozkırlı Molla Mehmed Efendi, Bursalı Mehmed Zahid Efendi, Ramazanoğlu Mahmud Sami Efendi, Ebül Hasen Nedvî, Erzurumlu Mustafa Necati Efendi sayılabilir.

Ali Ulvi Bey'in Medine'deki hayatında Konya doğumlu Saatçi Osman Efendi ile Şeyh Şâmil'in torunlarından Sâid Şâmil Bey'in ayrı bir yeri vardır. Osman

Efendi özellikle dinî ilimler sahasında kendisini geliştirmesine katkıda bulunurken, Sâid Şâmil Bey ile dünya ve Türkiye'deki siyasî gelişmeleri takip ederdi. Bu çerçevede şiirde hocası olan Mahmud Cevdet Bey ile Aziziye ve Kapu camilerinin duvarlarına güzel sesi ve tavrı sinmiş olan Hafız Zekai Efendi'nin ayrıca zikredilmesi gerekir. Zekai Hoca Konya kültürünün Medine'de devam etmesi ve Ali Ulvi Bey'in musiki bilgisinin gelişmesinde önemli katkılar yapmıştır. Muhammed Hamidullah ile Hz. Peygamber'e dair meâlîmi gezmesi, Pakistan Cumhurbaşkanı Ziyâülhak başta olmak üzere pek çok devlet büyüğü ve politikacıyla birlikte hac yapması pek çok kişiye nasip olmayan ve İslâm Peygamberi'nin civarında bulunmanın bir ayrıcalığı olmalıdır.

Hicret ettikten sonra Türkiye ile olan bağını hiçbir zaman kesmedi ve özellikle Türk hacılarıyla çok yakından ilgilendi. Dünyanın dört bir yanından gelen dostları da vardı. Sık sık "Medine-i Münevver'e de olmak bize çok dost kazandırdı." sözünü sarf ederdi. Konya'dan gelenlerin onun için ayrı bir önemi vardı. Bu bakımdan Medine'de sadece Türkiye'den değil İslâm dünyasının dört bir yanından her sınıftan ve meşrepten hacca gelenlerin ortak buluşma noktasıydı. Bütün bunlarla birlikte hac günlerinde Konyalılarla görüşmekten ve bir arada olmaktan büyük zevk alırdı. Dertlerle üzülmüş sevinçlere ortak olurdu ve hayırlı iş ve gelişmelere vesile olanları şükran ve hayırla anmayı hiçbir zaman ihmal etmezdi. Türkiye'deki pek çok kimse gibi Adnan Menderes ve arkadaşlarının idam kararına çok üzülmüş ve infaz gerçekleşince gözyaşlarına boğulmuştu. Amcası Haciveyiszâde Mustafa Efendi'nin büyük emeği olan İmam Hatip okullarının hayatında hususi bir yeri vardı. 28 Şubat sürecinde 8 yıllık kesintisiz temel eğitim kararının

alınması ve meslek liselerinin önünün kesilmesinden büyük üzüntü duymuş ve bu olaydan sonra rahatsızlığı daha da artmıştı.

EMEKLİLİK YILLARI

1985 yılında emekli olduktan sonra Türkiye'de daha uzun süre kalmaya başladı. Türkiye hayatı İstanbul Erenköy, Kastamonu Çatalzeytin ile Konya'da geçiyordu. Amcası Haciveyiszâde Mustafa Sabri Efendi'nin torunu Ahmet Ziya Küçükaşçı'nın Meram Ayanbey Mahallesi'ndeki evi, Türkiye'nin dört bir yanından gelen pek çok kimsenin Ali Ulvi Bey'in sohbetine katıldıkları bir mekân oldu. 1986-1996 yılları arasındaki Konya günleri bazen Ramazan ayına denk geliyor ve burada Enderun usulü denilebilecek aralarda ilahilerin okunduğu teravih namazlarını kıldırıyordu. Yaklaşık kırk sene Mescid-i Nebevî'nin bir köşesinde hatimle teravih kıldırın Ali Ulvi Bey, Terâvih namazını hatimle kılmak mümkün olmadığında bu şekilde kılınabileceğini göstererek bu sayede cami musikisi başta olmak üzere pek

çok geleneğin yaşatılabileceğine dikkatleri çekiyordu. Her Konya'ya geldiğinde başta Üçler olmak üzere bütün mezarlıkları ziyaret eder, Hz. Mevlana'yı, Şems-i Tebrizî'yi, Sadreddin-i Konevî'yi ziyaret etmeyi ihmal etmezdi. Önceden dostu olan Ahmet Efendi için Lâdik'e giderdi. Aynı şekilde aynı yıl içinde iki veya üç defa gelse bile dost ve akrabalarına mutlaka uğrar, çocukluğunun geçtiği Şatır, Sakyatan ve Göçü köylerini ziyaret ederdi. Kapu ile Sultan Selim camilerinde Cuma ve bayram namazlarında vaaz verirdi. Amcasının adı verilen Hacıveysizâde Camii'ndeki bayram vaazı en çok heyecanlandığı konuşmalarındandı.

VAFATI

İbrahim ve Mustafa adlı iki oğlu ve Sare adlı bir kızı olan Ali Ulvi Bey 3 Şubat 2002'de Medine'de vefat etti. Ertesi gün Mescid-i Nebevî'de kılınan namazdan sonra Cennetü'l-bakı'ya defnedildi.

Prof. Dr. Mustafa Kara Bey tarafından vefatına düşürülen tarih şu şekildedir:

Konya'dan Kahire'ye sonra Mekke'ye gitti,

*Sevgilinin yoluna yüzünü sürdü gitti,
Dil de çıksın söylesin vuslatın tarihini,
Hey dostlar, 'Ali Ulvi Kurucu Dost'a gitti.'*

Göreni cezbeden yapısıyla insanlar üzerinde ciddi tesirler bırakan Ali Ulvi Bey, aşığı olduğu ve civarında bulunmaktan şeref duyduğu İslâm Peygamberi'nin nezaket ve nezafetini sergileyen günümüzde pek örneği kalmamış olan bir Osmanlı Efendisini temsil ediyordu. Aynı zamanda imanı, bilgi ve irfanıyla, ahlakıyla, kibarlık ve nezaketiyle, itidal ve basiretiyle Hz. Peygamber'in vârisi olan bir edip ve âlimdi. Söze daima besmele ve hamdele ile başlar, Peygamber Efendimizi andığında mutlaka salât ve selâm getirir, sohbetlerini ayet, hadis, büyüklerin sözleri ve örnek insanların menkıbeleriyle süslerdi. Namaz evde kılınacaksa mutlaka cemaatle kılar; başta namaz olmak üzere bütün ibadetlerini Konya'da dedesi ve babasından gördüğü şekliyle yapmaya gayret ederdi. Mescid-i Nebevî'de namazını kıldıktan sonra yalnız başına veya beraberindekilerle birlikte mutlaka tespih çekerdi.

İslam medeniyetinin yeniden inşası, bu yüce amaca ulaşmada dinin ve insanın rolüyle, bu insanı yetiştirmenin yolu üzerinde dikkate değer düşünceleri olan Ali Ulvi Bey'e göre, hem bir ülkede yaşayan müminler hem de bütün İslam dünyası arasındaki birlik, bağımsızlığımızın, güçlenmemizin ve hepsinden önemlisi medeniyetimizi yeniden inşanın olmazsa olmaz şartları arasındadır. Ona göre dinî eğitim, sadece dinî bilgiler ve ilimler kazandırmakla kalmamalı, ahlâk ve şahsiyet biçimlendirmesini de ihtiva etmelidir. Bugün Müslüman münevverlerin yapmaları gereken şey, İslam iman ve medeniyetine dayanarak Müslüman şahsiyetini yeniden inşa etmektir. Bu bakımdan İslâmî ve millî değerlere bağlı bir gençliğin yetişmesi idealini aile mirası olarak devam ettirmiş, şiiri yanında sohbetleri ve gazete-

lerde yazdığı yazılarını da böyle bir gaye için vasıta yapmıştır.

SANAT YÖNÜ

Edebiyat ve şiire olan eğilimi Ezhher'deki öğrencilik döneminde içine girdiği ortamda belirginlik kazanmış, Türk edebiyatı ve aruz dersleri aldığı Mehmed İhsan Efendi gönlündeki şiir yazma arzusunu canlandırmıştır. Türk, Arap, Fars ve Fransız edebiyatları hakkında sohbet ve değerlendirmelerin yapıldığı Kahire edebiyat çevrelerinde insanların Mehmed Âkif'e olan hayranlığı onu da etkilemiş, hatta Mehmed Âkif gibi şair, Cenab Şahabeddin gibi nâsir olmak arzusuyla sık sık niyazda bulunmuştur. İlk şiir denemelerine Mısır'da başlamış ve Victor Hugo, Lamartine gibi Fransız şairlerinden Türkçe'ye çeviriler yapan Mustafa Sabri Efendi'nin oğlu İbrahim Sabri Bey, şiirde ilk ustası olmuştur. Medine'ye döndükten sonra şiirde hocası Felsefe ve Psikoloji muallimi 1947'de çıkardığı Doğan Güneş dergisinde hem fikir hem de aksiyon adamı olarak ünlenen Mahmud Cevdet Bey olmuştur. "Türk Gençliğine" unvanlı 72 mısradan oluşan şiirle başlayan şâirliği bundan sonra hiç hız kesmeden sürmüştür. Dr. Ali Kemal Belviranlı'nın 1950'de İstanbul'da çıkarmaya başladığı İslâm'ın Nûru adlı dergide arka arkaya şiirleri yayımlanmıştır. Şiir yazmaya başladığı yıllardan itibaren Rıza Tevfik başta olmak üzere bazı önemli edip ve şairlere mektuplar yazarak bazı şiirleri hakkındaki görüşlerini sormuştur. İslâm'ın Nûru dergisinde yayımlanan şiirleri Dr. Ali Kemal Belviranlı'nın redaksiyonundan sonra önce Nurdan Sesler, daha sonra da Gümüş Tül unvanlarıyla bir araya getirilmiştir. Tamamı aruzla yazılmış bu şiirler yenilerinin ilavesiyle Gümüş Tül ve Alevler adıyla yeniden basılmıştır. Ali Ulvi Bey şiirlerinin ilk yazıldığı şekliyle yayımlanması

ümidini şu sözlerle kayıt altına almış olduğu burada belirtmelidir: "Tabii Ali Kemal Bey, bütün bunları, benim kendisine tanıdığım tam salahiyete dayanarak icra etmişti. Fakat insan şiirlerinin kendi hislerinden doğan ilk şekillerini unutamadığı için, fakir yine onları okurken, ilk şekilleriyle okumaktayım. Sohbet veya mülâkat ve yazılarımda kendi şiirlerimden yaptığım nakiller, o sebeple kitaptakilerden farklı olmaktadır."

Daha çok Mehmed Âkif tarzını sürdüren dinî ve millî muhtevalı bu manzumeler o dönemde geniş okuyucu kesimlerince ilgiyle karşılanmıştır. Uzun yıllar Kahire ve Medine'de yaşamasına rağmen Türk edebiyatı ile yakından ilgilenmesi, farklı şairlerden birçok şiir yanında Safahât'ın tamamını ezberinde tutacak kadar kuvvetli bir hâfızaya sahip olması, şiir zevkinin oluşum yıllarında beraber olduğu son Osmanlı aydınlarından aldığı dil terbiyesi onu ana dilinin tabii yapısı içinde tutmuştur. Ona göre ilâhî tecellilere erişmiş şairlerce dile getirilmiş duyulan ve hissedilen şey olan şiir, Kur'an-ı Kerim'de de vurgulandığı gibi, meçhûle giden, ufku hicranlarla dolu, ümitsiz ve emelsiz bir yol değil, bilakis baharında hazan olma-

yan yemyeşil cennetlerin gül bahçelerini çıkar nurlu bir merdivendir.

Türk musikisi ile ilgilenmeyi Medine-i Münevvere'ye mücâvir olduktan sonra da sürdürmüş ve bu konudaki gelişmeleri sürekli takip etmiştir. Özellikle Konya'da cami musikisi başta olmak üzere bu alanda unutulmuş pek çok uygulamayı anlatarak veya yazarak bizlerin ve bizden sonraki nesillerin bunlardan haberdar olmasını sağlamıştır. "Doğmazdı kalbe iman, inmezdi arza Kur'an"; "Derdimendim ya Resûlellah, devâ ol derdime"; "Ey âşık-ı dîdâr, ulu yezdâna gönül ver"; "Bülbüller sazda"; "Mevlâm sana ersem diye"; "Âşık-ı yezdan" vb. gibi bazı şiirlerinin Sadettin Kaynak, Zeki Altın, Ali Kemal Belviranlı, Fevzi Özçimi, Bekir Sıtkı Sezgin, Hüseyin Sebilci ve Tahir Karagöz tarafından bestelenmiş olmasından çok mutluydu.

"Hicranla sönen demleri yâd ettiren âhın" (Hicazkâr), "Sular çağlar, öter kuşlar, şakır gülşende bülbüller" (Hüseyinî) gibi güftelerini şarkı formunda besteleyen ve kendisini dinlemekten büyük zevk aldığı Bekir Sıtkı Sezgin Bey'in aniden vefat etmesi en çok üzüldüğü olaylardandı. Cinuçen Tanrıkorur'un, "Tâ ezelden demek uşşâka mukadder bu çile" (Bayâtî-Araban), "Ben bir gün ölürsem sana hasret yaşamakla" (Hüzzam), "Hislerle murassâ ve hayallerle müzeyyen" (Şehnâz) şiirlerinden bir demeti şarkı formunda Amerika'da bestelemiş olduğu haberinden çok mutlu olmuştu.

Geleneksel kültür içerisinde yoğun olarak yetişen dedesi ve babası başta olmak üzere pek çok âlimin ders ve sohbetlerine katılan Ali Ulvî Bey Medine-i Münevvere'ye hicret ettikten sonra da öğrenmeyi sürdürmüştür. Kütüphaneciliği sırasında Arapça, Farsça, Türkçe kaleme alınmış çok sayıda yazma eseri tanıyarak tasnifini yapması entelektüel birikiminin artmasına önemli katkılar

yapmıştır. Kahire, Medine ve Mekke üçgeninde devam eden hayatında geleneksel kültürü muhafaza ederek birikimini genişletme konusunda da önemli örneklerden birisidir. Dedesi Hacı Veyis Efendi'nin mücadele ve çabasını amcası Mustafa Sabri Efendi Konya'da kalarak Ali Ulvi Bey'de Medine'ye hicret ederek sürdürmüşlerdir. Çünkü Hacı Veyis Efendi çocuklarına dün olduğu gibi bugün de Müslümanların bir medeniyet dâvalarının olduğunu ve bunun yeniden ayağa kaldırılması gerektiğini öğretmiştir. İslam dünyasında birliğin, gücün ve yeni bir cihad hamlesinin rehberi olarak düşündüğü Faslı Şeyh İbrâhim b. İdrîs Senûsî'nin en-Nûrû'l-lâmi' unvanlı kitabını, Asırlar Boyunca Parlayan Nur adıyla tercüme etmesi de, dedesinden öğrendiği hayatta yaptığı her işin ait olunan medeniyette bir karşılığının mutlaka olması gerektiği düşüncesinden kaynaklanmaktadır. Ebü'l-Hasan en-Nedvî'den, Büyük İslâm Şairi Dr. Muhammed İkbal, Zulmeti Yikan Nur unvanlı yayımlanmış tercümeleri ile Abbas Mahmûd el-Akkad'dan çevirip şerhettiği Yirminci Asır Mütefekkirlerinin Hakkı Arayışı adlı yayımlanmayı bekleyen eseri de bu çerçevede düşünülmelidir.

Ali Ulvi Bey, Osmanlı klasik sohbet geleneğinin son temsilcilerinden olduğunu 1990'lı yıllardan itibaren katılmış olduğu radyo ve televizyon sohbetlerinde fark ettirdi. Ömrünün büyük bölümünü Türkiye dışında geçirmiş olmasına rağmen zengin kelime hazinesi, selikası, farklı meşrep ve kuşaktan insanlara anlaşılır ve cazip gelmesi ona has olan özelliklerdendi. Geniş hafızasının yanına engin Peygamber muhabbeti anlaşılmasında ve etkili olmasında rol oynamıştı. Dinlerken olduğu gibi yazarken de anlaşılırdı. Şiirlerinin yanında kaleme aldığı bazı yazıları Türk edebiyatının klasikleri arasındaki yerini almıştır. Çocuk yaşlarda canlı olarak şahit

olduğu ezanın aslı şeklinin dışında okunmasından çok etkilenmiş ve gurbetteki hayatında işittiği ezanın aslı şekliyle vatanında ne zaman okunacağını hep özlemle beklemiştir. Ezanın aslı şekliyle yeniden okunmaya başlandığı yıllarda kaleme aldığı “Medîne-i Münevver’e de Bir Sabah Ezanı” adlı yazısı bunlardandır. Harem-i şerifin meşhur müezzinlerinden Mahmûd Nu'mân'ın okuduğu ezanı dinlerken daldığı düşünceleri, Bilâl-i Habeşî'nin Medine’de okumaya başladığı fakat tamamlayamadığı son ezanı ile bazı mısralar aktardığı Mehmed Akif’in “Ezanlar” şiiriyle bir bağ kurarak büyük bir his ve heyecan dolu bir lirizm içinde anlatır. Aynı şekilde Ali Ulvi Bey’in 1957’de Atıf Ural’ın teklifiyle Said-i Nursi için hazırlanan Târihçe-i Hayat adlı kitaba yazdığı önsöz en güzel nesir parçalarından biri kabul edilmiştir. 1987-1990 yılları arasında Zaman gazetesinde çıkan yetmiş kadar yazısı ile bazı gazete ve dergilerdeki dört konuşması Gecelerin Gündüzü unvanlı eserde bir araya getirilerek yayımlanmıştır.

Sağlığında kendi ağzından derlenen hâtıraları M. Ertuğrul Düzdağ tarafından birincisi 398, ikincisi 406, üçüncüsü 408 sayfa olmak üzere üç cilt halinde yayımlanmıştır. Dördüncü ciltle birlikte tamamlanacak olan Konya’nın özellikle de Osmanlı ülkesinin yakın tarihinin söz konusu olduğu bu eser geniş kitlelerce büyük ilgi görmüştür. Kitap, İslâm dünyasının son yüzyılını; Müslüman âlemin beş önemli kültür, bilim ve siyaset merkezi olan Konya, İstanbul, Mekte, Kahire ve Medine’yi dinî, siyasî, iktisadî ve içtimâî açıdan ele alıp incelemektedir. Eserde ömrünün büyük bir bölümünü Medine’de geçiren bir kişinin gözüyle dikkat çekici ve uyarıcı bir şekilde, insanların metafizi-

zik dünyalarının boşaltılarak yerine bir şeyin konulmadığına, geleneksel kültürden kopuşu ve yozlaşmayı temsil eden anlayışa, sadece Osmanlı İmparatorluğu’nun değil “imparatorluk kültürünün” tasfiyesine canlı olarak şahit olunmaktadır. Dedesi Hacı Veyis Efendi’den son Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi’ye kadar hayat ve mücadelelerinde ilim, aşk, sabır ve fedakârlık, güzel ahlakı ön planda tutan ve iç içe oldukları halka hizmeti din borcu bilen çok sayıda insandan haberdar olmamızı sağlayan bu eserde hem 56 yıllık bir ömrü kapsayan Medine’nin aşkı ve kokusu, hem de genelde Türkiye ekseninde Konya özlemi yer almaktadır.

BİBLİYOGRAFYA

- Ali Ulvi Kurucu, Gecelerin Gündüzü (haz. M. E. Düzdağ), İstanbul 1990;
 Üstad Ali Ulvi Kurucu Hatıralar-1, 2, 3 (haz. M. E. Düzdağ, İstanbul 2007-2009);
 Ali Ulvi Kurucu’nun Ardından (haz. Ali Ulvi Arıkan), İstanbul 2003;
 Sare Kurucu, Bir Ömürden Sayfalar: Ali Ulvi Kurucu’dan Hatıralar, İstanbul 2002;

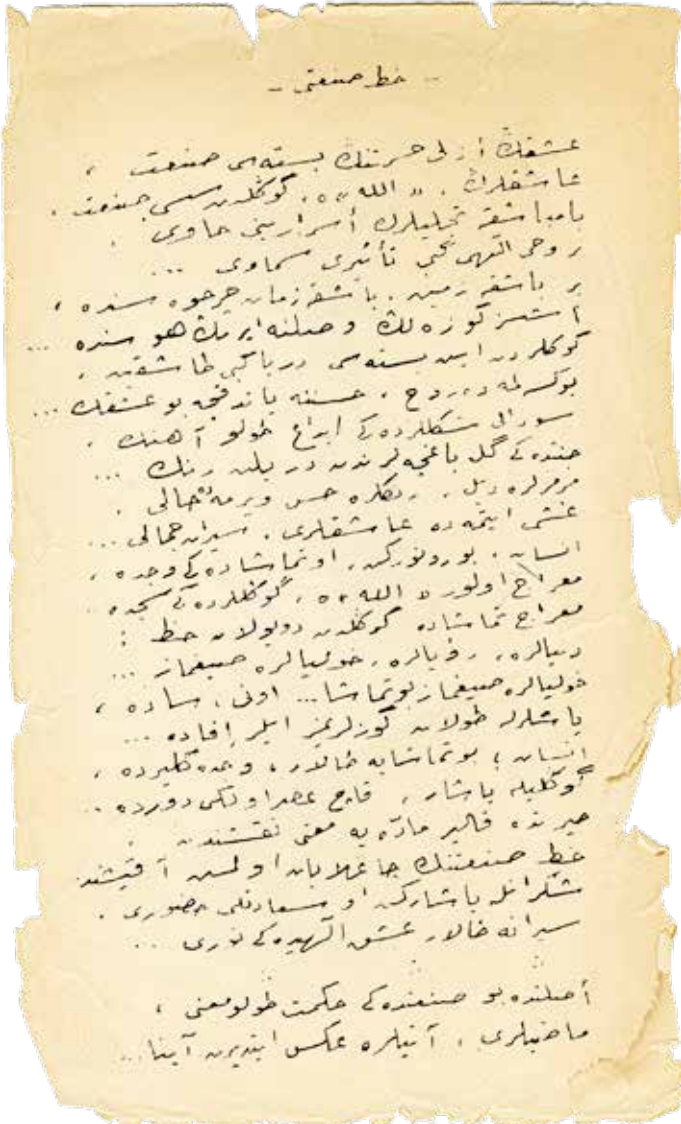
ALİ ULVİ KURUCU

Merhum Ali Ulvi Bey 1960 lı yıllardan beri hemen hemen her yıl Konya'ya gelirdi. İstanbul'a da gider, Türkiye'nin diğer yerlerindeki akraba ve dostlarıyla da

görüşürdü. Ehl-i Medine olması sebebiyle her yerde dostu ve sevenleri vardı. Konya'da bulunduğu zamanlarda dostlarıyla fevkalade seviyeli, güzel latifeli, istifadelî, gönülleri doyuran sohbetler olurdu. Çünkü sohbetlerin konusu ve ana kaynağı, Hz. Peygamberdi. Peygamber komşusundan Hz. Peygamberi dinlemek... Tarifsiz... Öğretici, eğitici mevzular, edebiyat ve şiirler, güzel sanatlar ve hat sanatı da konuşulurdu. Bu sohbetlerin güzelliğinin sebebi Hz. Peygamberdi. Ali Ulvi Bey sohbe başlar, hemen sonra mevzuyu Hz. Peygambere getirirdi. Sohbetler günlerce uzasa dinleyenler bıkmazlardı.

Ali Ulvi Bey'in şairliği ve edebiyat dünyasına vukufiyeti ayrı bir konudur. Ancak şairliği konusunda hatıratında şöyle söylüyor: "Bana şiiri sevdiren İhsan Efendi'dir. (Ezher'de müderris Yozgatlı İhsan Efendi. Ekmeleddin İhsanoğlu'nun babası) Ustam da İbrahim Sabri Bey'dir. Tefik Fikret tarzında yazardı. Şiirde fikrî derinlik olmalıdır derdi". (İbrahim Sabri Bey son Osmanlı Şeyhülislamı Mustafa Sabri Efendinin oğludur)

Ali Ulvi Bey güzel sanatlardan hat satımına da vakıfı ve severdi. Mısır'da bulunduğu yıllarda hattat Çerkez Akif Efendi'den Rik'a yazısını öğrendi. Hat san'atımıza hayran olduğunu söylerdi. Hat san'atı ve hattatları konu alan şiirleri vardır. Kendi el yazısıyla yazdığı bir şiir aşağıdadır. Hattat Mustafa Rakım'la ilgili kıt'ası:

Hattatlar içinde beni mest eyledi RAKİM
Üslubunu ilk gördüğün an vecd ile doldum
Esrarlı güzelliklere arttıkça merakım
Hat sanatının ben sevdalısı oldum.

Bir başka şiirinde hat sanatına ve hattatlara
olan hayranlığını şöyle dillendiriyor:

Aşkın ezeli hasretinin bestesi san'at,
Aşıkların Allah'a gönülden sesi san'at,
Bambaşkatecellilerin esrârını havî,
Bir vahy-i ilâhî gibi te'sîri semâvî...
Bir başka zemîn, başka zaman çerçevesinde,
Eşsiz güzelin valsına ermek hevesinde...
Gönüllerden inen bestesi deryâ gibi taşkın,
Yükselmeye ruh; hüsnüne yandıkça bu aşkın...
Sevdâlı şekillerdeki ibda' dolu âhenk,
Cenneteki gül bahçelerinden derilen renk...
Mermerlere dil, renklere his vermede hâli,
Ğaşyetmede âşıkları seyrân-ı cemâli...
İnsan; bürünürken o temâşâdaki vecde,
Mi'râc olur Allâh'a gönüllerdeki secde...
Mi'râc-ı temâşâda gönülden duyulan haz;
Dünyâlara, ru'yâlara, hulyâlara sığmaz...
Hulyâlara sığmaz bu temâşâ... onu sade,
Yaşlarla dolan gözlerimiz eyler ifade...
İnsan bu temâşâyâ dalar vecde gelir de,
Gönlüyle yaşar kaç asır evvelki devirde...
Hayrette kalır maddeye ma'nâ nakşından,
Hat san'atının çağlayan olmuş akışından...
Şükranla yaşarken o saâdetli huzûru,
Seyrâna dalar aşk-ı ilâhîdeki nûru...

**** **

Aslında bu san'attaki hikmet dolu ma'nâ,
Mâzileri, âtilere aksettiren ayna...
Ma'bet ve saraylardaki binlerle kitâbe,
İnsana hayat dersi veren canlı hitâbe...
Âyet ve hadislerle bezenmiş nice levha,
Nakşetmede eşsiz güzellik aşkını rûha...
Nur bestesinin çağlayışından feyz aldım,
Bin vecd ile, heybetli temâşâsına daldım...
Ecdâdımın ibdâi o heybetli tekâmül,
Tâ haşre kadar hep açılıp solmayacak gül...
Hâlâ o eserler iri güller gibi zinde,
Bir tâze bahâr âlemi rûh inceliğinde...
Bir sır esiyor rûhuma mânâlı sesinden,
Âşıkları mest ettiği kutsî nefesinden...
Tezyîni şiir, rengi ıtır, nakşı terennüm,
Bir bestenin âhengini dinler gibi gönlüm...
Tezhîbdeki âteşli güzellik beni yaktı,
Altın yazılar gönlümü hayrette bıraktı...

**** **

Cennetlerin ufkunda o meşhur HAFİZ OSMAN,
Dîdâra mülâkî yazıyor "Hazret-i Kur'an"...
RÂKİM'la YESÂRÎ, yaşıyor vecd ile hâlâ,
Altınla değil, nurla yazılmış yazılarla...
SÂMÎ ve ŞEFİK BEY gibi üstâdlara âit,
Şâhâne celî seyrine hız vermede HÂMÎD...
Her levhası göklerden inen bir ulu mahya,
İlham geliyor mu'cizelerden bu dehâyâ...
Âtîde nesiller O'nu üstâd bilecekler,
Takdir ederek nâmını yâd eyleyecekler.

Ali Ulvi Bey'in küçük kardeşi Ahmet Ziya Bey usta bir hattattır. Üstaddir. Mısır'da Medresetü Tahsîn ül Hutût ül ArabiyyeAkademisi'nden mezun olmuştur. Bütün Hat nevelerini, eski ve yeni hattatlarısan'attaki üsluplarıyla birlikte tanır. İslam Konferansı Teşkilâtının 1986 dan beri her üç yılda bir İstanbul'da organize ettiği "Uluslar Arası Hat Müsabakaları"nda jüri başkanı olarak görev almaktadır. Amcası Hacıveyiszade Hoca Efendinin kabir taşının yazılarını hazırlamıştır. (Yazıların metni Ali Ulvi Bey tarafından yazılmıştır) Nadir hattatların yazılarından meydana gelen büyük bir hat koleksiyonuna sahiptir. Suûdî Arabistan'da birçok hattatın yetişmesine vesile olmuştur. Evli ve iki çocuk babası olan Ahmet Ziya Bey, müderrislikten emeklidir ve Medîne-i Münevver'e deyaşamaktadır.

Ali Ulvi Bey'den bazı hatıraları nakletmek isteriz:

Konya'dan Medine-i Münevver'e döneceği bir günde vedalaşmak için teşrîf ettiğinde hal-hatırdan sonra sözü Hz. Peygamber Efendimize getirdi ve "Peygamber Efendi-

miz büyük emelleri olan bir insandı" dedi ve devam etti : " Hz. Peygamber S.A.V. buyurdu ki: Benim en büyük üç emelim var: gelmeyene gitmek, vermeyene vermek, zulmedene aynıyle mukabele bulunmak" demişti.

1962 Haccında Medine-i Münevver'e'de Konya'dan Fevzi Özçimi, Ali Kemal Belviranlı, Nuri Yılmazgil, Veysel Öksüz, Halil İbrahim Sayar, Mustafa Özbayram Ali Ulvi Bey'le sık sık beraber oluyorlar, sohbetler yapılıyor, ilahiler okunuyormuş. Dinleyen arasında mücavir olarak bulunan, "Laz Hoca" namında ihlaslı fakat celalli bir zat ta var. Bir ara ilahi değil de, hafız bestekar Sadettin Kaynak'ın Uşşak makamındaki "Gördüm Seni Bir Gün..." şarkısının solfeji okunuyor (şarkının notaları hep bir ağızdan okunuyor). Laz Hoca dikkatle dinliyor fakat bir şey anlamayıncaşalarını çatarak sert bir tavırla Ali Ulvi Bey'e dönerek "Ali Efendi bu ne be...?" diye sorar. Ali Ulvi Bey bakar ki hoca celalli... Elini göksüne koyarak hafif bir rekalet ile "S.S. Süryânice Salavât-ı Şerîfe Hoca Efendi.. Allâhümme Salli Alâ Seyyidinâ Muhammed..." der. Ali Ulvi Bey'in tatlı hafif bir kekemeliği vardı.

Hafız Nuri Baş'tan dinlediğim bir hatıra:

Ali Ulvi Bey Konya'da bulunduğu sırada dostlarından Şair Hafız Nuri Baş ile sohbet ederken ona sorar: "Hafız Nuri! Yazdığınşiirleri ilk önce kime okursun" der. O da "Hanıma okurum abi" der. Ali Ulvi Bey de: "Hafız Nuri ben de hanıma okurum. Geçenlerde gönlüme gelen bir beyti "Bak hanım ne güzel bir beyit zuhur etti" diye dürterek hanıma okumak istedim. O da "Beytin döküle kalsın" dedi, demiş. Allah rahmet eylesin.